

[Jørgen Tved]

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Uden for dagsordenen foretoges:

Valg af 3 medlemmer til Jernbanerådet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

I skrivelse af 8. oktober 1987 anmoder trafikministeren om, at der af Folketinget må blive foretaget valg af tre nye medlemmer til Jernbanerådet i stedet for Knud Damgaard, Hans Erenbjerg og Jens Peter Jensen, der er udtrådt af Folketinget.

Som nye medlemmer har vedkommende grupper udpeget Sonja Mikkelsen (S), Søgaard (S) og Helge Sander (V).

De pågældende er herefter valgt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til fiskeriministeren [om, hvad ministeren kan oplyse om den stedfundne regulering af torskefiskeriet i Nordsøen i 1987 samt om ministeriets løbende efterkontrol af de indrapporterede oplysninger om fangststeder og -mængder og af fiskeriinspektionsskibenes indrapporteringer].

Af Gade (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 17/11 87).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger i 1987.

Af Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 12/11 87. Første behandling 17/11 87. Betænkning 19/11 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Behnke (FP):

Den andenbehandling, som vi er i gang med nu, er også en sidstebehandling, og derfor vil jeg gerne som forslagsstiller komme med nogle bemærkninger til forslaget.

Fremskridtspartiet er blevet bebrejdet, at vi har bragt denne sag i salen, og der er blevet brugt argumenter om, at Fremskridtspartiet blot vil forsinke sagen og dermed skabe dårligere forhold for de flygtninge, der venter på at komme til Danmark. Et andet argument har været, at Fremskridtspartiet blot vil have bekræftelse på, at vi er de eneste i Folketinget, som går imod flygtningestrømmen.

Det faktiske argument fra vores side er et ønske om, at der opnås betydelig større offentlighed og åbenhed omkring flygtningearbejdet her i Danmark. Dansk flygtningepolitik skal ikke blot være en anmærkningsparagraf i finansloven eller et aktstykke i Finansudvalget. Der er tale om forhold, som vil få afgørende betydning for mange danskeres hverdag i fremtiden, og derfor skal befolkningen vide, hvad der foregår.

Gentagne opinionsundersøgelser har vist, at mindst 50 pct. af befolkningen er imod Danmarks modtagelse af bekvemmelighedsflygtninge. Det ved man godt her i salen; det var jo derfor, at man gik med til en stramning af reglerne i oktober 1986. Man vidste, at såfremt trykket ikke var blevet taget af kedlen, kunne situationen sidste efterår have udviklet sig væsentlig mere, end det blev tilfældet, og som absolut konsekvens kunne partierne have oplevet det, der tilsyneladende er værre end pesten selv, nemlig at deres vælgere var gået over til Fremskridtspartiet. Derfor foretog man stramningen og kun derfor.

Når vi nu et år efter kan påvise endnu flere urimeligheder i udlændingeloven, vender man det døve øre til og påstår, at dette aktstykke alene handler om at fortsætte praksis, og at man ikke vil lade nogen flygtninge i stikken.

Hvis der er flygtninge, som har fået lovet betalt rejse og gratis ferieophold i Danmark, må det være den private organisation ved navn